

чином може бути виявлена національна специфіка відповідних концептів.

Метод асоціативного експерименту, на нашу думку, дає вагомі результати для характеристики асоціативних смислових зв'язків та можливість детально дослідити семантичне поле зазначеного концепту. Результати асоціативних експериментів допомагають дослідникові з'ясувати, яким чином та чи інша лінгвокультура накладається на сприйняття індивідом навколишньої дійсності.

Однак використання окремо взятих методик не дає цілісної картини щодо репрезентації концептів в тій чи іншій лінгвокультурі. Перспективним є комплексне і всебічне дослідження концептів через виявлення усіх можливих значень і способів використання імені концепту, встановлення частотності його функціонування, визначення словотворчого гнізда, компонентний, композиційний аналіз, аналіз лексичної сполучуваності, дослідження парадигматичних і синтагматичних зв'язків даного концепту з іншими.

Виходячи з цього, вважаємо за доцільне у перспективі здійснити аналіз образної та ціннісної (валоративної) інформації, тобто культурно-специфічного інформаційного ряду раціонально-оцінних та образних емотивно-оцінних асоціацій, що пов'язані з уявленням про Правду/Істину в українській, англійській та новогоречькій лінгвокультурах.

Література

- Агаркова Н.Е. Исследование Conceptomanу в языковой картине мира / Н.Е. Агаркова // Когнитивный анализ слова. – Иркутск: ИГЛУ, 2000. – Вып.2. – С. 98-114. Андрос Е. С. Истина как проблема познания и мировоззрения / Е.С. Андрос – К.: Наукова думка, 1984. – 144 с. Бабушкин А.П. Концепты разных типов в лексике и фразеологии и методика их выявления / А.П. Бабушкин // Методические проблемы когнитивной лингвистики: Научное издание / Под ред. И.А. Стернина. – Воронеж: Воронеж. гос. ун-т, 2001. – 178 с. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики. Підручник / Ф.С. Бацевич – Київ: Видавничий центр "Академія", 2004. – 342 с. Добровольский Д.О., Караулов Ю.Н. Ассоциативный фразеологический словарь русского языка / Д.О. Добровольский, Ю.Н. Караулов – М.: Помовский и партнеры, 1994. – 116 с. Жаботинская С. А. Теория номинации: когнитивный ракурс / С.А. Жаботинская // Вестник МГУ. – 2003. - Вып. 478.— С. 145-164с. Карасик В.И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс / В.И. Карасик – М.: Перемена, 2004. – 245 с. Крючкова Н. В. Лингвокультурное варьирование концептов / Н.В. Крючкова — Саратов : Научная книга, 2005; 23 с. Кубрякова Е. С. Проблема представления знаний в современной науке и роль лингвистики в решении этих проблем / Е.С. Кубрякова // Язык и структуры представления знаний: сб. научно-аналитич. обзоров. — М.: РАН ИНИОН, 1992. – С. 4—38. Левицкий В.В. Семасиология / В.В. Левицкий – Винница: НОВА КНИГА, 2006. – 512 с. Лурия А. Р. Язык и сознание / А.Р. Лурия – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1979 – 320 с. Марковина И. Ю., Данилова Е. В. Специфика языкового сознания русских и американцев: опыт построения "асоциативного гештальта" текстов оригинала и перевода / И.Ю. Марковина, Е.В. Данилова // Языковое сознание и образ мира/ Отв. ред. Н. В. Уфимцева. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 2000. – С. 116-132. Пименова Н. В. Душа и дух: особенности концептуализации / Н.В. Пименова – Кемерово : Графика, 2004. – 385 с. Попова З.Д. Когнитивная лингвистика / З.Д. Попова, И.А. Стернин. – М.: АСТ: Восток – Запад, 2007. – 314 с. Сахарный Л.В. Введение в психолингвистику / Л.В. Сахарный – Л.:Изд-во Ленинградского университета, 1989. – 181 с. Степанов Ю.С. Константы: словарь русской культуры / Ю.С. Степанов – М.: Академический Проект, 2001. – 989 с. Стернин И.А. Очерки по когнитивной лингвистике / И.А. Стернин – Воронеж : Истоки, 2001. – 112 с. Терехова Д. И. "Асоціативний гештальт" як інструмент структурування асоціативного поля / Д.І. Терехова // Проблеми зіставної семантики. Зб. наук. статей. –К.: Вид. центр КНДУ, 2005. Вип. 7 — 35 с. Христонопуло Е.Ю. Концептуализация отношения „включение“ в современном английском языке: Дис. канд. филол. наук: 10.02.04. –Иркутск, 1999. – 196 с. Лапшина С. Семантическая эволюция английского слова (изучение лексики в когнитивном аспекте) / С. Лапшина – СПб.: Изд-во СПб. ун-та, 1998. – 312 с. Чернишенко І.А. Методи дослідження концептів / І. Чернишенко// Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного ун-ту. Серія філологічні науки (мовознавство). Випуск 75(4). – Кіровоград : изд-во КДНУ, 2008 . – 365 с. Jackendoff R.S. Semantics and Cognition / R.S. Jackendoff – Cambridge: MIT Press, 1993. – 365 p. Wierzbicka A. Lingua mentalis: the semantics of natural language / Wierzbicka A.– Sydney : Quaderni di Semantica, 1980. – 268 p. Wierzbicka A. Semantic Primitives and Lexical Universals / Wierzbicka A. // Sydney : Quaderni di Semantica. 1989. – Т.10. – №1. – P. 339

УДК 811.14'06'373.7(045)

ГАРГАЄВА О.В.

(Маріупольський державний університет)

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНА СПЕЦИФІКА ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ НОВОГРЕЦЬКОЇ МОВИ

Стаття присвячена вивченню питань аналізу національно-культурної семантики фразеологічних одиниць. Національно-культурна семантика розглядається на трьох рівнях: в сукупному значенні фразеологізму, в значенні окремих лексичних компонентів фразеологічної одиниці (ФО), в значенні прототипу фразеологічної одиниці.

Ключові слова: національно-культурна специфіка ФО, безеквівалентні ФО, національно-специфічний компонент значення, прототип.

Гаргаєва О.В. Национально-культурная специфика фразеологических единиц новогореческого языка. Стаття посвящена вопросам анализа национально-культурной семантики фразеологических единиц. Национально-культурная

маркированность рассматривается на трех уровнях: в совокупном фразеологическом значении, в значении отдельных лексических компонентов ФЕ, в значении переменного прототипа ФЕ.

Ключевые слова: национально-культурная специфика ФЕ, безэквивалентные ФЕ, национально-специфический компонент значения, прототип.

Gargayeva O.V. National and cultural specific features of Greek phraseological units. The article is devoted to the analysis of specific cultural features contained in phraseological units. Culturally specific information can be observed in the overall idiomatic meaning, in the meanings of lexical components making up an idiom and in the prototypical basis of an idiom.

Key words: culturally specific features of phraseological units, phraseological gaps, culturally specific component, prototype.

Проблема лінгвокультурного вивчення мови набуває останнім часом великої актуальності. Це пояснюється розвитком міжкультурних контактів, важливістю визначення і точного позначення тих культурних цінностей, які лежать в основі комунікативної діяльності. Кожна комунікативна особа як предмет лінгвістичного вивчення є узагальненим образом носія культурно-мовних і комунікативних цінностей, знань, установок і стереотипів поведінки.

Останнім часом у лінгвістиці просліджується тенденція осмислити специфічну фіксацію культурно значущих явищ і характеристик буття у формі мовних знаків. Під лінгвокультурологічним вивченням мови лінгвісти мають на увазі аналіз мовних явищ, спрямований на виявлення національно-культурної специфіки.

Національно-культурна специфіка властива всім мовним рівням. Проте найяскравіше національно-культурна специфіка виявляється в семантичних особливостях фразеологізмів. Образність фразеологізму, емотивність є особливим засобом вираження національно-культурного менталітету того або іншого етносу.

Актуальність дослідження обумовлена посиленням інтересу до фразеології з позицій лінгвокультурологічного підходу, що дозволяє глибше і точніше відобразити змістовний аспект фразеологізмів, прослідити їх джерела, розкрити їх мотивування, розглянути питання про фонові знання.

Мета статті полягає у виявленні й описі національно-культурної своєрідності фразеологічних одиниць новогрецької мови.

Поставлена мета зумовлює вирішення таких **завдань**: визначення поняття «національно-специфічного компоненту» (НСК); аналіз ФО на предмет наявності/відсутності НСК, виявлення джерел виникнення ФО, їх мотивування і образів, які лягли в основу ФО.

Об'єктом дослідження є національно-специфічний компонент значення ФО, завдяки якому ФО віддзеркалюють особливості історичного, культурного, соціального досвіду народу, накопиченого в результаті тривалого розвитку.

Предметом дослідження є ФО новогрецької мови з НСК, що відображають національно-культурну своєрідність грецького народу.

Теоретична база цього дослідження – останні досягнення в розробці концепцій мовної картини світу, дослідження з лінгвокраїнознавства, а також фразеології, пареміології, перекладознавства (О.С. Ахманова, А. Вежицька, Є.М. Верещагін, В.Г. Костомаров, О.С. Кубрякова, В.М. Телія, С. Влахов, С. Флорін, Б.О. Серебреніков, І.А. Стернін та ін.).

Останнім часом з'явилися численні роботи, в яких виявляються і досліджуються факти відображення в мові культурної специфіки народу. Вивчення лексичних одиниць з точки зору віддзеркалення в них національно-культурних особливостей дозволило дослідникам виділити в їх семантиці особливу соціально-культурну сему або «культурний компонент» (Є.М. Верещагін, В.Г. Костомаров (1990), Г.Д. Томахін (1988) та ін.).

Проте національно-культурні особливості навколишньої дійсності виявляються не лише на рівні слова, але й на всіх інших рівнях структури мови. Особливо яскраво вони виражені у фразеології.

Розвиток нових підходів до виявлення національно-культурних особливостей фразеологізмів відбувається в руслі антропологічної парадигми лінгвістики, а саме в рамках лінгвокультурології і когнітивної лінгвістики, які сьогодні відносяться до лінгвістичних напрямів, що найінтенсивніше розвиваються.

Розвиток лінгвокультурологічного підходу до вивчення фразеології орієнтує дослідника на дослідження співвідношення фразеологізмів і знаків культури і актуалізує значення системи еталонів, стереотипів, символів для опису національно-культурної специфіки фразеологічної системи.

В рамках цього підходу В.М. Телія розуміє глибинний сенс наявності фразеології в системі будь-якої мови як здатність фразеологізмів виступати в ролі експонентів культурних знаків, не лише

синхронно включаючись в систему культурно-національного світобачення, що діє, але і транслуючи її фрагменти з покоління в покоління, беручи участь тим самим у формуванні світобачення як окремої мовної особи, так і мовного колективу [Телія 1998].

Фразеологічна одиниця – словосполучення, в якому семантична монолітність (цілісність номінації) тяжіє над структурною роздільністю складових його елементів, унаслідок чого воно функціонує у складі речення як еквівалент окремого слова [Ахманова 1969, с. 504].

Як відомо, що фразеологічні одиниці відображають в своїй семантиці довгий процес розвитку культури народу та фіксують і передають від покоління до покоління культурні установки і стереотипи, еталони і архетипи.

Фразеологізми, за Ф.І. Буслаєвим – це своєрідні мікросвіти, вони містять в собі «і етичний закон, і здоровий глузд, виражені в короткому вислові, які заповідали предки в повчання нащадкам» [Буслаєв 1954, с. 37]. Це душа всякої національної мови, в якій неповторним чином виражаються дух і своєрідність нації.

Ми дотримуємось поглядів О.В. Куніна, який включає до складу ФО «прислів'я, звороти евфемістичного характеру, порівняння, звороти, засновані на образах з художньої літератури або що виникли на основі історичних подій, звичаїв» [Кунін 1955, с. 1436].

Прийнято вважати, що фразеологічні одиниці відносяться до безеквівалентної лексики, оскільки не мають аналогів в інших мовах та позначають поняття, специфічні для даної культури. Тому їх вивчення заслуговує на особливу увагу.

У зв'язку з дослідженням фразеологізмів в рамках нової лінгвокультурологічної парадигми доцільно виділити два принципово різних розуміння національно-культурної специфіки лексичних одиниць.

У першому випадку національно-культурна специфіка певного явища даної мови визначається відносно деякого іншого. На думку І.А. Стерніна, «національна специфіка семантики якої-небудь лексичної одиниці – це її відмінність за значенням від подібних за семантикою одиниць мови порівняння» [Стернін 2004, с. 77].

У другому випадку йдеться про уявлення носіїв мови про національну маркованість тих або інших одиниць своєї мови поза зіставленням з іншими мовами.

Є.М. Верещагін та В.Г. Костомаров виділяють **три рівні прояву національно-культурної специфіки** фразеологізмів з культурним компонентом семантики [Верещагін 1990, с. 68-71].

До **першого рівня** відносяться фразеологізми, національно-культурні компоненти семантики яких виявляються в сукупному значенні словесного комплексу, в якому відбивається яка-небудь специфічна ситуація або особливість національної культури. На цьому рівні одиниці фразеологізмів відображають специфіку національної культури нерозчленовано, в комплексі, тобто своїми ідіоматичними значеннями. Деякі фразеологізми називають також явища минулого і сьогодення країни, які не мають прямих аналогів в інших національних культурах.

До **другого рівня** відносяться фразеологізми, що відображають специфіку національної культури одиницями свого складу, розчленовано, національно-культурна специфіка виявляється в значенні окремих компонентів, визначається компонентним складом, а також асоціаціями, які викликає даний компонент у носія мови.

До **третього рівня** відносяться фразеологізми, національно-культурна специфіка яких закладена в прямому значенні їх компонентів, тобто в прототипі фразеологізму, коли національно-культурна специфіка фразеологізму очевидна [Верещагін 1990, с. 69].

Прототипи фразеологізмів містять грецькі **власні назви** (*άλλαξε ο Μανώλης κι έβαλε τα ρούχα αλλώς, συν Αθήνα και χήρα κάνει*), **символіку кольору** (*μαύρα δάκρια, φτάνω στο κόκκινο*), **назви** типових для країни **рослин** (*πίσω έχει η αγλάδα την ουρά, θα του μάθω τι εστί βερίκοκα*), **тварин** (*νιστικό αρκούδι δε χορεύει, ο απόδιος πομπαίος τράγος*), **назви свят** (*κάθε μέρα δεν είναι Πασχαλιά*), **грецькі ремесла** (*έφτασε ο κόμπος στο χένι*), **ігри** (*παίζω κορόνα γράμματα*), **зовнішність людини** (*μου κάνει το κεφάλι καζάνι, το μάτι του έπεσε, με τη γλώσσα έξω*), **специфіку історичного розвитку Греції** (*η διαπαιδαγώγηση της Αρχαίας Σάρτης, μου έφυγε το Καράσι*) та ін.

Отже, ми маємо підстави погодитися з Є.М. Верещагіним, який вважає, що фразеологізми містять національно-культурний компонент – або синхронно, з позиції національної мовної свідомості, або діахронно, тобто лише унаслідок зв'язку із національною культурою словосполучення прототипу [Верещагін 1990, с. 70-71].

Цих поглядів дотримується В.М. Телія, яка підкреслює, що фразеологічний склад мови – це «дзеркало, в якому лінгвокультурна спільність ідентифікує свою національну самосвідомість», саме

фразеологізми наче нав'язують носіям мови особливе бачення світу, ситуації [Телія 1998, с. 219]. Наприклад, відомості про етикетну поведінку, про буття народу (*παίρνω κάποιον στο μεζέ; του βγάλω λάδι*), про традиції та звичаї (*να παντρεύεσαι τη γυναίκα και όχι προίκα*) та ін.

Фразеологічний склад мови є найбільш «самобутнім його явищем» [Ройзенсон 1977, с. 116] не лише в плані системно-регулярної аномальності, але в плані вираження фразеологізмами національної самобутності народу-носія мови [Сорокін 1995, с. 18].

Система образів, закріплених у складі фразеологізму мови служить свого роду «нішею» для кумуляції світобачення і так або інакше пов'язана з матеріальною, соціальною або духовною культурою даної мовної спільності, а тому може свідчити про її культурно-національний досвід і традиції [Телія 1998, с. 240-248]

Співвідношення мовних значень з тим або іншим культурним кодом і складає зміст культурно-національної конотації, яка і додає культурно значимої маркованості не лише значенням фразеологізмів або слів, але й сенсу цілих текстів.

Загальновідомо, що у кожній мові існують лексичні одиниці, національне забарвлення яких виявляється не в наочно-логічній частині їх семантичного значення, а в тих його елементах, які актуалізуються в самому акті комунікації і визначаються особливостями, у тому числі і національно-культурними, комунікантів, їх відношенням один до одного і предмету мови. Цю додаткову інформацію прийнято в лінгвістиці називати конотацією [Ахманова 1969, с. 285]. Вивчення конотацій дозволяє представити відомості, пов'язані з емпіричними, культурно-історичними і світоглядними знаннями певного народу.

Культурно-конотована лексика близька якоюсь мірою до фонових знань, оскільки своєрідність функціонування реалії в національній культурі, особливості її соціальної значущості, що зберігаються протягом певного часу, можуть супроводитися особливою емоційною значущістю реалії.

Аналіз семантичної структури фразеологізмів з культурним компонентом значення показав, що конотативне значення в семантиці фразеологічних одиниць з НСК висунуте на перший план.

Іноземній аудиторії не завжди зрозумілий образ, який лежить в основі фразеологізму, і, отже, не завжди зрозуміле конотативне значення в семантичній структурі одиниці фразеологізму. Найскладнішою проблемою в фразеологічному словнику є саме семантизація фразеологізмів, а точніше – адекватна передача конотативного компонента значення фразеологізму. На важливість встановлення і опису конотативних аспектів значення неодноразово вказували Є.М. Верещагін, В.Г. Костомаров, Г.Д. Томахін тощо.

Слід відмітити, що більшість фразеологізмів з НСК характеризуються позитивною або негативною конотацією, тобто виражають різні емоції, відчуття, відношення мовця до об'єкту мовлення (Наприклад: *τρώω το κεφάλι, απο το κεφάλι μου τα τραβάω, τραβώ τα μαλλιά μου* – негативна конотація, *τα ρίχνω στα αυτιά, για τα ωραία μάτια* – позитивна конотація)

Різні типи фразеологізмів по-різному відображають культуру, на що неодноразово вказувала В.М. Телія. Найпростіше зрозуміти і пояснити культурний аспект тих фразеологізмів, в значенні яких велику роль відіграє денотативний аспект.

Для прикладу наведемо фразеологізми, одним або декількома компонентами яких є назви предметів національної культури. (Наприклад: *έφαγα χυλόπιτα* – залишився з носом. *Χυλόπιτα* – традиційний грецький млин) Отже, національно-культурний компонент значення розглядається в лінгвістиці як внутрішня форма мови (за Гумбольдтом), як специфічна категоризація світу засобами певної мови (гіпотеза лінгвістичної відносності Е. Сепіра і Б. Уорфа), як концентроване вираження культурного контексту (у розумінні Є.М. Верещагіна і В.Г. Костомарова (1990)).

У новогрецькій мові існує багато образних й крилатих виразів та афоризмів античної (давньогрецької) культури, що ми можемо віднести до ФО. Більшість з них мають міфічне походження: *η Αχιλλείος πτέρνα* – Ахіллесова п'ята, *το Χρυσόμαλλον δέρας* – золоте руно, *ο Σισύφειος μόχθος* – Сізіфова праця, *το μάρτύριο του Ταντάλου* – муки Тантала, *το μήλο της Έριδας* – яблуко незгоди (розбрату), *το κέρασ της Αμάλθειας* – ріг достатку, *το κουτί της Πανδώρας* – скринька Пандори та ін. Саме такі ФО в усіх мовах є своєрідною сполучною ланкою між всіма мовами і культурами.

Таким чином ми можемо зробити **висновок**, що виділення НСК у ФО та визначенні його лінгвістичного статусу дає можливість досліджувати ФО в плані відзеркалення в них національно-культурних особливостей суспільного і духовного життя народу. Саме лінгвокультурологічний аспект дослідження дозволяє виділити у ФО національно-культурний фон, що є сховищем і джерелом інформації про національну культуру, дає можливість відповісти на питання, як і в чому виявляється національна своєрідність ФО, встановити їх позитивні і негативні конотації, виявити системні зв'язки

фразеологізмів, їх семантичні властивості і комунікативні функції.

Література

Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов [Около 7000 терминов] / О.С. Ахманова. – М.: «Советская Энциклопедия», 1969. – 608 с. Буслаев Ф.И. Русские пословицы и поговорки, собранные и объясненные / Ф.И. Буслаев. – М., 1954. – С. 37. Верещагин Е.М. Язык и культура: Лингвострановедение в преподавании русского языка как иностранного: Метод. руководство – 4-е изд. перераб. и доп. / Е.М. Верещагин, В.Г. Костомаров. – М.: Русский язык, 1990. – 247 с. Кунин А.В. Англо-русский фразеологический словарь: около 25000 фразеологических единиц / А.В. Кунин. – М.: ГИИНС, 1955. – 1455 с. Ройзензон Л.И. Русская фразеология: Учеб. Пособие / Л.И. Ройзензон. – Самарканд, 1977. – С.116. Сорокин Ю.А. Язык, сознание, культура / Ю.А. Сорокин, Е.Ф. Тарасов, Н.В. Уфимцева // Методы и организация обучения иностранному языку в языковом вузе: Сб. науч.тр. / Отв.ред. И.И. Халеева. – М.: Наука, 1991. – 256 с. Стернин И.А. Язык и национальное сознание. Вопросы теории и методологии / И.А. Стернин. – Воронеж, 2004. – 313 с. Телия В.Н. Русская фразеология. Семантический, прагматический и лингвокультурологический аспекты / В.Н. Телия. – М.: Школа «Языки русской культуры», 1998. – 288 с. Томахин Г.Д. Реалии-американизмы. Пособие по страноведению: Учеб. пособие для ин-тов и фак. иностр. яз. / Г.Д. Томахин. – М.: Высшая школа, 1988. – 239 с. Аδαμ Λ. Η μαγική γλώσσα των Ελλήνων – Ενωσιολογική κατηγοριοποίηση των ελληνικών ιδιωματικών φράσεων: Συώνυμα – αντώνυμα / Λ. Αδαμ. – Αθήνα: Εκδ.: Γεωργιάδης – ελληνική αγωγή, 2003. – 462 σ. Βλαχόπουλος Σ. Λεξικό των ιδιωτισμών της Νέας Ελληνικής / Σ. Βλαχόπουλος. – Αθήνα: Κλειδάριθμος, 2007. – 384 σ.

УДК 81'374-027.54:81'373:17.023.36:93/94

ГОРДИЕНКО Е.В.

(Запорожский государственный медицинский университет)

НАЦИОНАЛЬНАЯ ЛЕКСИКОГРАФИЯ КАК КУЛЬТУРНО-ИСТОРИЧЕСКИЙ ДИСКУРС

Статья посвящена изучению национальной лексикографии как культурно-исторического дискурса. Предложен новый подход к изучению словаря одновременно и как культурного артефакта и формы дискурса.

Ключевые слова: национальная лексикография, этнолингвистика, культурно-исторический дискурс, словарь.

Гордієнко О.В. Національна лексикографія як культурно-історичний дискурс. Стаття присвячена вивченню національної лексикографії як культурно-історичного дискурсу. Запропоновано новий підхід до вивчення словника як культурного артефакта і форми дискурсу.

Ключові слова: національна лексикографія, етнолінгвістика, культурно-історичний дискурс, словник.

Gordiyenko O.V. National lexicography as cultural and historical discourse. The paper is devoted to the study of lexicography as cultural and historical discourse. It was suggested a new approach to studying the dictionary as cultural artifact and form of discourse

Key words: national lexicography, ethnolinguistics, cultural and historical discourse, dictionary.

Сегодня сложно представить современную лингвистику без исследований посвящённых такому яркому и плодотворному направлению как теоретическая лексикография. Многие исследователи углубляются как в проблемы общей лексикографии, так и в решение вопросов возникающих при создании словарей различных типов, но, к сожалению, национальная лексикография не была комплексно исследована в рамках металексикографии, что и делает наше исследование актуальным. Цель данной – разработать новый подход к изучению национальной лексикографии, для достижения данной цели нам потребовалось решить следующие задачи: проанализировать теоретическую литературу, написанную в области теории лексикографии, определить место и роль словаря в рамках культурно-исторической парадигмы, описать характеристики словаря как лингвистического феномена. Предметом исследования послужила металексикография, как этнолингвистическая парадигма. Объектом – словарь как культурный артефакт.

Металексикография, которая представляет собой сравнительно «молодое» направление лингвистики, начало которому было положено небольшой по объёму программной статьей Л.В. Щербы «Опыт общей теории лексикографии», опубликованной впервые в 1940 г. в Известиях Академии наук Союза ССР. Л.В. Щерба сформулировал свою задачу в следующих словах: «Хотя человечество очень давно начало заниматься составлением словарей разных типов, однако какой-либо общей лексикографической теории, по-видимому, не существует еще и до сих пор. Предлагаемый здесь опыт такой теории не рассчитывает целиком заполнить этот пробел, а имеет в виду лишь наметить некоторые основы будущей теории...» [Щерба 1974, с. 265].

С тех пор данная отрасль языкознания развивается интенсивно и охватывает различные аспекты словарной работы, как в ретроспективе, так и в перспективе, а также широкий спектр